

По времени Алексій пакъ собра войска силна до 270000. и прати я на Асеня сось Константина Архистратига и други воеводы. Но попущеніемъ Божіимъ и нихъ изби, и пороби ги, щото не се върна назадъ нити единъ: кое то видевши Алексій быде во отчаяніи, и посла да иска миръ отъ Асеня царя, но не получи. Тѣмже Алексій разсърдисе, и собравъ пакъ войска многу прати я сось одного Архистратига именемъ Исаака Стократора: кой то сразився, изби исперва до 3000 души Болгаре. Но послѣ навиха му Болгаре те, и уловиха го, и сичка та му войска обтекше поробиха, щото весма малку отъ нихъ побѣгнаха. И така остана Греческа та земля пушта, отъ Греческое немирство. Понеже 54. лѣта непрестанно брань дигаха противу Асеня, докле погубиха сичка та си войска, и опустѣ Греческо то царство.

Сами те Грецы счиелявать, зашо въ тыя времена изгубиха до 300000. души войска.

Греческа та земля пречес покорисе совсѣмъ Асеню, и нача да дава дань, и дава за многу време.

Слѣдъ това Асень покори подъ своя та власть и две те Влахи и направи ги подданны: имаше же и Римляне те подданны, за кое то се и прослави най много отъ други те царіе, и наименовасе *царь Вселенскій*.

Онъ беше много добродѣтеленъ человекъ. Многу церкви и монастыри въ Болгарія же и въ святая гора Атонская согради, и приложи имъ села и метохи. И повелѣ сичкимъ Греческимъ монастыремъ, да четать по Болгарскій языкъ. Опредѣли же да се дава за всегда отъ царски те сокровища милостыня сиромахомъ, церквамъ и